

Η “Φωνή Κυρίου” της 10ης Νοεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

10 Νοεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (3467)

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σχολιάζοντας τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Θεός παιδαγωγοῦσε τόν δύστροπο καί ἀνυπότακτο Ἰσραηλιτικό λαό, ἄλλοτε μέ ἀπειλές καί τιμωρίες καί ἄλλοτε μέ πλῆθος εὐεργεσιῶν, παρατηρεῖ: «Κοίταξε πόση ἡμερότητα καί φιλάνθρωπία δείχνει ὁ Θεός καλώντας σέ ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας καί ἐπαναφέροντας αὐτούς πού συνεχῶς ξέφευγαν ἀπό τή σωστή πορεία». Καρπός τῆς θείας φιλάνθρωπίας ἦταν καί ὁ Νόμος πού δόθηκε στόν Μωϋσῆ· σκοπός του ἦταν νά βοηθήσει τοὺς Ἰσραηλίτες νά γνωρίσουν καί νά

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 10ης Νοεμβρίου 2019, όπως αυτή διεμοιράσθη στους ιερούς ναούς ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας.

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑ

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, σχοδιάζοντας τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς παιδαγωγοῦσε τὸν δύστροπο καὶ ἀνυπότακτο Ἰσραηλιτικὸ ἔθνος, ἀλλήποτε μὲ ἀπειλές καὶ τιμωρίες καὶ ἀλλήποτε μὲ πλῆθος εὐεργεσιῶν, παρατηρεῖ: «Κοίταξε πόση ἡμερότητα καὶ φιλανθρωπία δείχνει ὁ Θεὸς καλώντας σὲ ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας καὶ ἐπαναφέροντας αὐτοὺς πού συνεχῶς ξέφευγαν ἀπὸ τῆ σωστῆ πορείας». Καρπὸς τῆς θείας φιλανθρωπίας ἦταν καὶ ὁ Νόμος πού δόθηκε στὸν Μωϋσῆ· σκοπὸς του ἦταν νὰ βοηθήσει τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ συναισθανθοῦν τὴν ἀμαρτωλότητά τους, ὥστε νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν Χριστὸ πού θὰ τοὺς παρέixe ὄφηση καὶ σωτηρία.

«Περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι»

Οὔτε ἡ τήρηση τῶν πολλῶν διατάξεων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου οὔτε οἱ πολλοὶ κινήσεις θυσιῶν καὶ τελετουργίες, πού ἐκεῖνος ἀπαιτοῦσε, εἶχαν τὴ δύναμιν νὰ τοὺς ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία. «Ὅπως ἡ σκιά τοῦ σώματος», ἔλεγε ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, «δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει καμία σωματικὴ ὑπηρεσία, οὔτε δηλαδή νὰ ἐπιδέσει τραύματα, οὔτε νὰ προσφέρει τροφή, οὔτε πολὺ περισσότερο νὰ κόψει δεσμὰ, ἔτσι καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος, ὡς σκιά τῆς Καινῆς Διαθήκης, δὲν μποροῦσε νὰ ἐλευθερώσει τὴν ἀνθρώπινη καρδιά καὶ νὰ τῆς ἀφαιρέσει τὰ ρυπαρὰ ἐνδύματα τῆς ἀμαρτίας». Τὸ ἴδιο καὶ ἡ σωματικὴ περιτομή, πού ἐπέβαλε ὁ Νόμος, φανέρωνε ὅτι πλησίαζε ἡ ἀληθινὴ «περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι» (Ρωμ. 2,29), ἡ ὄφηση τῶν ἀμαρτιῶν καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία καὶ σωτηρία.

Αὐτὰ δὲν μποροῦσαν ἢ μᾶλλον δὲν ἤθελλαν νὰ κατανοήσουν οἱ Ἰουδαϊζόντες ψευδόδουλοι. Ἐπόμενον νὰ θεωροῦν ἀναγκαῖα γιὰ τὴ σωτηρία τὰ τυπικὰ ἔργα τοῦ Νόμου, ὅπως τὴν περιτομή καὶ τὴ διάκριση τροφῶν, πού δὲν κόστιζαν καὶ τόσο, ὅσο «κόστιζε» ἡ ἐσωτερικὴ ἀλλαγὴ καὶ ἡ μετατροπὴ τῆς «ῥιθίνης καρδίας» σὲ «σάρκινη», δηλαδή ἡ ἀπόκτηση ὑγιοῦς ταπεινοφροσύνης

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦνται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐάν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νὰ δικαιωθῶμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῇ. Ἀλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νὰ δικαιωθῶμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καὶ ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστὸς ἐξυπηρετεῖ τὴν ἁμαρτίαν; Μὴ γένοιτο! Ἐάν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τὸν ἑαυτὸν μου παραβάτην. Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐχω σταυρωθῇ μαζί μέ τὸν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλὰ ζῇ μέσα μου ὁ Χριστός, τὴν ζωὴν δὲ τὴν ὁποῖαν τώρα ζῶ εἰς τὸ σῶμα, τὴν ζῶ μέ πίστιν εἰς τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καينῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
